

Diurnenge 5 (A) de Quaresma

Text de l'Evangelí (Jn 11,1-45): En aquell temps, un home que es deia Llätzer estava malalt. Era de Betània, el poble de Maria i de la seva germana Marta. Maria era la qui va ungir el Senyor amb perfum i li eixugà els peus amb els cabells. Llätzer, el malalt, era el seu germà.

Les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimes està malalt». Jesús, en sentir-ho, digué: «Aquesta malaltia no portarà a la mort, sinó a la glòria de Déu: per ella el Fill de Déu serà glorificat». Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Però quan va sentir que Llätzer estava malalt, es va quedar encara dos dies al lloc on era.

Després digué als deixebles: «Tornem a Judea». Ells li diuen: «Rabí, fa poc que els jueus et volien apedregar, i ara tornes a anar-hi?». Jesús contestà: «¿No són dotze les hores del dia? Els qui caminen de dia no ensopeguen, perquè veuen la llum d'aquest món, però els qui caminen de nit sí que ensopeguen, perquè els manca la llum». Dit això, va afegir: «Llätzer, el nostre amic, s'ha adormit, però vaig a despertar-lo». Els deixebles li digueren: «Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo». Jesús es referia a la mort de Llätzer, però ells es pensaven que parlava del son natural. Llavors Jesús els digué obertament: «Llätzer és mort, i m'alegro de no haver estat allí: serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara, anem a trobar-lo!». Tomàs, l'anomenat Bessó, va dir als altres deixebles: «Anem-hi també nosaltres i morim amb Ell!».

Quan Jesús arribà, va trobar que Llätzer ja era al sepulcre des de feia quatre dies. Betània és a prop de Jerusalem, cosa de tres quilòmetres, i molts dels jueus havien vingut a donar el condol a

Marta i Maria per la mort del seu germà. Quan Marta va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguessis estat aquí, no s'hauria mort, el meu germà. Però, fins i tot ara, jo sé que Déu et concedirà tot el que li demanis». Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà». Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà en el moment de la resurrecció, el darrer dia». Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més. ¿Ho creus, això?». Ella li respon: «Sí, Senyor: jo crec que tu ets el Messies, el Fill de Déu, el qui havia de venir al món».

Havent dit això, Marta se'n va anar a cridar la seva germana Maria i li digué en veu baixa: «El Mestre és aquí i et crida». Ella, en sentir-ho, s'aixecà corrents i anà a trobar-lo. Jesús encara no havia entrat al poble, sinó que era a l'indret on Marta l'havia trobat. Els jueus que eren amb Maria a casa per donar-li el condol, quan veieren que s'aixecava corrents i sortia, la seguiren, pensant-se que anava al sepulcre a plorar. Maria va arribar on era Jesús i, en veure'l, se li llançà als peus i li digué: «Senyor, si haguessis estat aquí, no s'hauria mort, el meu germà». Quan Jesús veié que ella plorava i que ploraven també els jueus que l'acompanyaven, es va commoure interiorment i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?». Li diuen: «Senyor, vine i ho veuràs». Jesús començà a plorar. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava». Però alguns replicaren: «Ell, que va obrir els ulls al cec, ¿no hauria pogut fer que aquest home no morís?».

Jesús, commogut altra vegada, va arribar al sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa». Marta, la germana del difunt, li diu: «Senyor, després de quatre dies, ja deu

fer fortor». Li respon Jesús: «¿No t'he dit que, si creus, veuràs la glòria de Déu?». Llavors van treure la llosa. Jesús alçà els ulls i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però ho dic per la gent que m'envolta, perquè creguin que vós m'heu enviat. Havent dit això, cridà amb tota la força: «Llàtzer, surt a fora!». I el mort sortí, lligat de peus i mans amb benes d'amortallar, i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar».

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, van creure en Ell.

«Jo sóc la resurrecció i la vida»

Dr. Johannes VILAR
(Köln, Alemanya)

Avui, l'Església ens presenta un gran miracle: Jesús ressuscita un difunt, mort des de feia alguns dies.

La resurrecció de Llàtzer és “tipus” de la del Crist, que commemorarem aviat, Jesús diu a Marta que Ell és la «resurrecció» i la «vida» (cf. Jn 11,25). A tots ens pregunta: «¿Ho creus, això?» (Jn 11,26). ¿Creiem que en el baptisme Déu ens ha regalat una nova vida? Diu sant Pau que nosaltres som una nova creatura (cf. 2Co 5,17). Aquesta resurrecció és el fonament de la nostra esperança, que es basa no en una utopia futura, incerta i falsa, sinó en un fet: «Realment el Senyor ha ressuscitat» (Lc 24,34).

Jesús mana: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar» (Jn 11,34). La redempció ens ha alliberat de les cadenes del pecat, que tots patíem. Deia el Papa Lleó el Gran: «Els errors foren vençuts, les potestats dominades i el món guanyà un nou començament. Perquè si patim amb Ell, també regnarem amb Ell (cf. Rm 8,17). Aquest guany no solament és preparat per als qui en el nom del Senyor són triturats pels sense-déu. Tots els qui serveixen Déu i viuen en Ell estan crucificats en el Crist, i en Crist assoliran la corona».

Els cristians estem cridats, ja en aquesta terra, a viure aquesta nova vida sobrenatural que ens fa capaços de donar crèdit a la nostra sort: sempre disposats a donar resposta a tot el qui ens demani raó de la nostra esperança! (cf. 1Pe 3,15). És lògic que en aquests dies procurem seguir des de prop Jesús Mestre. Tradicions com ara el Via Crucis, la meditació dels Misteris del Rosari, els textos dels evangelis, tot... pot i ha de ser-nos un ajut.

La nostra esperança és posada també en Maria, Mare de Jesucrist i Mare nostra, que és alhora una icona de l'esperança: al peu de la Creu esperà contra tota esperança i fou associada a l'obra del seu Fill.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Perquè et confessis, Déu dóna una gran veu, et crida amb una gràcia extraordinària. I així com el difunt va sortir encara lligat, el mateix que va a confessar-se encara és reu. Perquè quedis deslligat dels seus pecats va dir el Senyor als ministres: 'Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar'. Què vol dir deslligueu-lo i deixeu-lo caminar? Allò que deslliguéssiu a la terra, serà deslligat també en el cel» (Sant Agustí)

•

«Crist no es resigna als sepulcres que ens hem construït amb les nostres eleccions de mal i de mort, amb els nostres errors, amb els nostres pecats. Ell ens convida a sortir de la tomba: 'Surt fora', ens diu. 'Surt fora'. És una bella invitació a la veritable llibertat» (Francesc)

•

«Les paraules lligar i deslligar signifiquen: aquell qui exclogueu de la vostra comunió, serà exclòs de la comunió amb Déu; aquell que rebeu novament a la vostra comunió, Déu també l'acollirà a la seva. La reconciliació amb l'Església és inseparable de la reconciliació amb Déu» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.445)